

Ret til Bøgehjælp. Det vil altsaa ophæve Spørgsmaalet om Bøgernes Stilling til denne Sag; men selv om noget saadant ikke sker, saa ser jeg saaledes paa Sagen, at her er Spørgsmaalet om Bøgernes Interesse contra en Del af Befolkningens Interesse, den Del af Befolkningen, som skal have Gavn af Sygefaskerne. Og saa er jeg altid tilbøjelig til at ræsonnere saaledes, at det ved en Sygefaskelov kommer an paa i størst mulig Udstrækning at gavne Befolkningen, og jeg vil altsaa foretrække at have Befolkningens Interesser fremfor Bøgernes Interesse i dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til Endringsforslag Nr. 39 skal jeg kun gøre den korte Bemærkning, at den Lovbestemmelse, som der tilfjogtes, foreskriver ikke, at Reserverfonden kan anvendes til Understøttelse af trængende Medlemmer, men kun at de overordentlige Medlemmers Bidrag eller en Del deraf kan anvendes i saadant Øjemed, og det skal endda kun kunne ske, naar Reserverfonden har opnaaet en Størrelse lig med 1 Mars Bidrag.

Ordføreren (Reedtz-Thott): Jeg skal henholde mig til, hvad den ærede Minister ytrede lige over for det ærede 4de Medlem for 1ste Kres (Det. Hansen). Jeg skal kun dertil føje en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem spurgte, hvornaar man kunde vente, at Tilskuddet blev betalt, om man havde tænkt sig det. Det er en Selvfølge, at Tilskuddet til Sygefaskerne ikke vil blive udbetalt, før Regnskabet foreligger opgjort. Thi for det første ved man ikke, om Sygefasken er anerkendt ved Aarets Udgang, dernæst ved man ikke, hvor mange Medlemmer den har ved Aarets Udgang, og man ved heller ikke, hvor stort Medlemsbidraget er. Altsaa, alle de Momenter, der skulle til for at saa Tilskud, kunne først opgives ved Aarets Udgang; før kunne de altsaa heller ikke saa Tilskud.

Maaske jeg maa tillade mig over for den højtærede Minister at ytre, at det synes, som om den højtærede Minister mente, at man er gaaet meget vidt med Hensyn til Løsning af Baandene ved Sygefaskerne. Det har man ganske vist ogsaa gjort, men jeg tror væsentlig, det maa tilskrives den højtærede Regering selv. Ved Fremlæggelsen af Sygefaskeloven havde man jo to Veje at gaa. Enten maatte man vælge at gaa til Tvangs-Sygefasker og de dermed følgende Tvangsregler, hvorved man sørger for, at der kommer en Sygefasker i hver Kommune. Det havde ganske sikkert sine Fordele, og det er jo ikke ufandspnligt, at det havde været en

ganske forstandig Foranstaltning. Man er gaaet den anden Vej, som jeg villig indrømmer hviler paa historisk Grund, dette, at der allerede var saa mange bestaaende Sygefasker her i Landet — man er gaaet den Vej, at man paa Basis af de fri bestaaende Sygefasker har villet etablere en Sygefaskelov. Men saa maa man med Nødvendighed ogsaa tage Følgen deraf, nemlig at skaffe hele Organisationen frem under saa fri Former som muligt. Det tror jeg ogsaa er opnaaet. Men jeg tror paa den anden Side ogsaa, at der gennem Sygefaskeloven, saaledes som den her foreligger, er en Mulighed for en gavnlig Samvirken mellem Sygefaskerne. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Jeg giver den ærede Ordfører ganske Ret i, at naar man skal stille Valget skarpt, saa staar det mellem Tvangs-Sygefasker, altsaa paa tvungne Sygefasker i hver Kommune, og helt frivillige Sygefasker, støttede af Staten. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det første Regeringsforslag gif noget af en Middelvej. Man anerkendte de frivillige Sygefasker, men indførte en Tvangsbestemmelse paa et bestemt Punkt, idet man sagde: Der skal være Udgang fra den ene til den anden under almindelige Vilkaar. Det er denne Udgang, man har slettet ud, og det er derfor, man er kommen temmelig langt. Det var Landstinget, der begyndte at rokke ved den — det var min Kollega Kultusministeren (Boos), det ved jeg godt, der som Ordfører var med til det — saa slog Folketinget hele Baandet nogenlunde i Stykker, og nu er der kun det ganske svage Baand tilbage. Jeg siger, hvorledes det er, jeg vedfender mig, at man har gjort denne Vandring, og jeg er gaaet med, men det er bedst, at vi vide, at vi ere komne til et andet Maal end det oprindelige.

Ordføreren (Reedtz-Thott):

Saa er det gaaet saaledes, fordi det hele har været i Konsekvens af det Mellemstandpunkt, hvorpaa Loven er fremkommen.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 1ste Kres har Ordet for en kort Bemærkning.

Det. Hansen: Lige over for den ærede Minister skal jeg gøre opmærksom paa, at hvis en Fabrikssygefasker er doteret ved Legater, eller hvis vedkommende Fabrikant støtter Sygefasken og derved har forbeholdt sig en vis Ret, som ikke kan blive omstødt af Generalforsamlingen, saa er det netop et